

האנטישמיות משתמשים בשואה

תגבור הודאת השואה לא ירתיע את האנטישמיות החדשה, הבעיה אינה חוסר ידע

מאת יהושע עמישב

בתודוך לעיתונות שקיים החדש דובר ממשלת צרפת, בתום ישיבתה הראשונה של הוועדה הבין-משטרית המיוחדת שתוקמה כדי לגולל את המלחמה באנטישמיות הגוברת במדינה זו, מופיעה בין השאר המלצה לתגבר את הודאת השואה, ואת כאבי צעני היטוכי למאבק בתופעה קשה זו. דומה שנקבעה איוו אקסיומה מקובלת ולפיה ידע היסטורי על הניסיון למחות את העם היהודי באופן חסר תקדים, מאורגן, מדעי, מעל פני האדמה, יביא את מחוללי הגל העכור החדש למחשבה נוספת, ואם לא לפחות ידרבן את הסובבים אותם ואת השלטונות במדינות הנגזרות באנטישמיות להתייצב מולם. ספק רב עם הערכה זו עומדת במבחן המציאות.

למעשה, השאלה המרכזית היא מנין צומחת כיום הסכנה הזמורה ביותר ליהודים באירופה? האם מהקבוצות הקיקיוניות של צעירים אמילי שנאה המזי ללים מהצפעה בית קברות יהודי, או שמא אולי מהאלימות האנטי-מית והתרבותיות, המודעות הישבה לתולדות היבשת הישנה נראה שהתשובה חרה וברורה.

כאשר טיקים תיאודוריקס, יצר יצירת המופת "מטהאוזן", מכנה את העם היהודי "שודש כל רע", הוא אינו עושה זאת מתוסר ידיעה על השואה. גם ארכידוכסטר שמי כראש ממשלת מלדיה הקודם, מהאסיר מחסר, לא המזיש את השואה בנאום ההסתה המפורסם שלו, להיפך, הוא הוכיח אותה מפורשות כשציון שודא לא מנעה את "השתלטות היהודים על הער" לס', גם חתן פרס נובל ז'ורה סאראמאנו יודע בריק מה היה אושוויץ, אך הדבר לא מנע ממנו להשמיץ את הדברים הנתעבים הוכרים מביקורו הארוך באוורט. לפחות באירופה לא חסר כיום ידע על השואה. ניצולים רבים

עדיין עמנו, ספרות ענפה ומרדאונים רבים מספקים מידע לכל דורש. יום זיכרון אירופי לשואה נקבע באופן רשמי, וגם אם נכון שהדורות הצעירים לא יודעים עליה רי, הרי שזו בעיה כללית. מחקר על ידע הצעירים הצרפתיים על שיל' זה גול' היה נתון בעניין זה תוצאות כרורות.

ההתפתחות הדימוסית של השתייכוס השלוש האחרונות היא שהאשמת ישראל הוקפת תמיד כת היהודים בה מתבססת לעתים קרובות יותר יותר רוד קא על שימוש בומר השואה. זה החל במלחמת לבנון, לפני כעשרים שנה, עד שצמח והיה למוסר כמה תברות. כך יכול כל נציג ישראלי כמעט לשמוע הערות מן הסוג "אתם עושים לפלשתי"

נאים מה שעשו לכם בשואה", או "הקורבנות נהפכו לתלוינים". עד כדי כך נפוצה התופעה, שרוד בר שטריות ישראל בכלגיה ביקש לפני כשנתיים להפסיק עד להורעה הרה את טקסי מסירת תקנות "חסיד" אומות העולם" מטעם "יד ושם", משום שבכל טקס כמעט נגרמה תקיפת סביב השוואות מחפדות מעין אלה מפי אחר המשתתפים.

ככל וקשור לומר השואה נסבעו כללי משחק בודדים לתר" מבי ישראל אסור להוכיח אותה, שכן זהו "ניצול גלוח של דם הקר" רבנות על מנת להצדיק את הוור עת שעושה ישראל", אך לאויביה מותר בהחלט לעשות בה שימוש - כדי לנכח אותה ולהוכיח שהשלטון הישראלי הוא שלטון נאצי חדש. גישה זו מעידה דווקא עד כמה חוק זיכרון

השואה באירופה. שאם לא כן, לא היה כל טעם כשיחוק המסיווי של השוואות הישראלים לנאצים, מייצגי הדור המחולט.

מכאן התביעה מהיהודים להסתייג מ"ישראל, להתרחק ממנה, לבקר ולגנות אותה, מי שלא יעשה כן מסתכן בנידוי חברתי או אף בפגיעה פיזית. כפי שכתב ע"ד ארגו קלרספלד ("ג'ורנל פוסט", 12.12) - מתק רב במהירות היגע שבו היהודים יצטרכו לעזוב את אירופה או לחיות כ"אנוסים פוליטיים".

זהו מהות האנטישמיות החדשה. מעולם לא נודש שום מדינה צרפתי, גם בשיאה של מלחמת אלג'יריה, להצהיר על גינוי למדיניות ממשלתו כדי להתקל בין עמיתיו. שום פרופסור מאוקי ספורד לא הודיע כי לא יקבל לשיעוריו סטודנט בלגי ששירת בצבא ארצו, גם לאחר שהתבררה האחריות של בלגיה וצבאה בפרשת רצח העם בודאגרה ב-1994. אך עצם ההודעה של טרם ישראל לי כבוה הוא כבר פתח לצרות. את ירד אמנסטיישראל, מרים שלודי נגר, גירשו ממערכת כתב עת בריטי לבלסנות, שבה היתה חברה את פרס נובל לשלום ביק שו לשלול משמקן פרס. מכאן קצה הדרך לאיתות ליהודים לתמיכתם הגלויה בישראל היתה מחיר, התרחקו מישראל או שלא תוכלו להמשיך לחיות כפי שהייתם עד היום. ביטחונכם בסכנה.

איתותים אלה באים מלב עולם התרבות של אירופה המערבית, מודגים שאינם זקוקים לשום הוצאה על השואה אנשים אלה, מתנבי הדוד הבא וסמלי ההודעות שלו, הם עתה האיום הגדול ביותר על חיי היומיום של מאות אלפי יהודים באירופה. ספק רב אם תגבור הודאת השואה יפתר דבר במכלול הטרני הזה.

הסוכן הוא מנול העסיבה לשיחוק ותקשורת בקיץ היסטורומבית המאחדת לישראל ולספרי דובר שטריות ישראל במאגיס וביומא